శ్రీ సావిత్రిదేవి చరిత్రము

నెం. 468

5140464

Oct [illegible] 7 1114

శ్రీరస్తు.

శుభమస్తు - అవిఘ్నమస్తు.

శ్రీగురుభ్యోనమః.

శ్రీ సావిత్రీ దేవి చరిత్రము.

సరస్వతీప్రార్థన.

కీర్తన.—రాజరాజ - రాజరాజ - వర్ణమెట్టు.

శారదాంబనన్ను బ్రోవ్రపుదరయునేదొర - నీతముగానాను - మానవకతలచెదను - వరములొసంగుదేనా - పరమపావనీవరదానము ల్ - సన్నుతి - కరుణచెనముగనుమా - శ్రీముగనాయెన - పరమభ క్తితో - తలచెదనెల్లపుడున్ - కూరిమి - శాంతము - సత్యము శౌచము - వాదక - నాకొసగిచేరె - రక్షించు - తల్లిరక్షించు - ప్రీతిన్ - మన్నించు - మానవక ॥శార॥

పార్వతీప్రార్థన.

కీర్తన.—సరోజదళనేత్రీ - వర్ణమెట్టు.

త్రిగిరీశుప్రియ శ్రీత్రిపురసుందరి - నీపదాబ్జములె సదాభజనజే సెదను - కృపయుంచు - వరంబులొసగే - పరమేశ్వరి - కైలాస మేరువయందున వెలసినజననీ - శరణంటిని - పరాశక్తి శ్రీపార్వతీ॥ త్రిగిరీ॥ మందగామినీ - నుందరేశునతి - హంసమునున - సన్నుతిదే వేసి - పాదంబులే - ఆధారమనియున్ - భక్తితెలచెద - మోదా మలరగ ॥త్రిగిరీ॥ చంద్రశేఖరు - నందమునానే - కంపునూ - కను లారను - అంబ - అందంమును - ఆధారమై - వెలిగేటిశ్రీ - హార

శ్రియశంకరి ॥తీర్థ॥ కనకమయంబుగ వెక్కుసుందర - కాంతిగల్లు రత్నములా - అంబ - ఘనముగను శ్రీలక్ష్మీనీయిదే - కాపువేడ్క-కాశికాపురి ॥తీర్థ॥

కీర్తన.—నామొరాలకించిబ్రోవు-వర్ణమట్టు.

తల్లిదయయుంచు - కనకవల్లికల్పవల్లిరో - యుల్లమందున - నిన్ను కల్లగామనమ్మితినీ ॥తల్లి॥ భావమలర శేవజేతు - దేవిదయయుంచునాపై - కాపుగనువేగమేనన్ను - దేవదేవురాణివేడ్క ॥తల్లి॥ యోగిజనుల - హృదయమందు - బాగుగవసియించెజననీ - సాగిలి మొ్రొక్కెదనిదే - వేగబ్రోవ - సమయమిదే ॥తల్లి॥ అఖిలజగములందు వెల్గె - అంబాకృపయుంచుమా - అపరిమితిపాపములా నణచిబ్రోవు లక్ష్మినిపుడూ ॥తల్లి॥

లక్ష్మిపాట - యీరోడ్డుపట్టణం - వర్ణమట్టు.

సావిత్రిదేవిమహిమలెల్ల । సర్వముతెలిగింతువినుడి వేగా । భావములరగ వృత్తాన్తహాభక్తితో పణతులుతట్టుడి । వేడుకగ ॥ మద్ర దేశంబేలె యశ్వపతితనకు । పుత్రులు లేరని తపముచేయా । మద్రేశునకు సావిత్రీఇచ్చి ెవుడు । మంగళసౌభాగ్యములెల్ల నొసగె ॥ బాలచంద్రునిరీతి । బాలవర్ధిల్లుచు । మేలైనమంగళసూత్రమునకు । వాలాయముగనెదుడు । చూచుచుండగనప్పుడు । వచ్చెనునారదులు మోదముతో ॥ అపుడునారదుల రాకమెచ్చివేడ్క । ఆసనమర్ఘ్యపాద్యావిధులా । చపలాక్షిపూజించి నమస్కరించి భయభక్తియుబెనగొన నిలచియుండె ॥

తంగమే - అనువర్ణమట్టు.

అంతనారదులు యింతిత్రికరణశుద్ధి । కెంతయుమెచ్చి ॥ భయ

భక్తియుక్తురాలికర్ । సంతసించిబల్కెనూ సావిత్రి । యిచ్చేసువర మిప్పుడు ॥

ముందిమీనాళ్ - వర్నమట్టు.

వక్కమనవిసతులకెల్ల । పాతివ్రత్యముకన్నా । యెక్కవేమిటా లేదుస్వామీ । చక్కగనాకొసగవలయుర్ ॥ స్వామి ధర్మబుద్ధ హింస । సత్యవ్రతం భూతదయ క్షమదమాది సంపత్తియు । సర్వ ము నెరుగించవయా ॥ పుత్రిజెప్పెదావిను । ఆత్మస్వరూపమైన వాడు । అతడే పతిభర్తయగుర్ । అతడేనాత్మారాముడగుర్ ॥ అ తనిరాకపోకలు ప్రణవాక్షర ద్వయమునిమెదరు । అతివ అ. అక్షర ద్వయమే సోహం - ఆసోహంబే అయుక్యసూత్రము.

యిూనోడ్డుపట్టణం - వర్నమట్టు.

సాకార నిరాకారముల రెంటినేకముజేసి భక్తితోను । శ్లోక తో వివిధ వుపచారములుగావించి। ఓంకారస్వరూపుడైన భక్తిర్ మోదమలర పూజింపుమనచు ప్రణవంబోదించినాద బ్రహ్మమును చూపి । ఆదరించి దీవించి నీతులుగెరపి । అశ్వపతినిజేరి యిట్లని యెర్ ॥ మహారాజా । నీసుతకు వివాహకాలా । మాయెకినరకి య్యా । దలచితివనిన । సాహసంబునబల్కెర్ । సావిత్రితంద్రిల్ సత్యవంతునిదప్ప । యొండొరునిగోరర్ ॥ మునివిన్ని బల్కెను । తనయపసిదానవు । వెనుకముందెరుగక । నుడివెదవు । వినువత్సా రాంతె । మునకలిసు । జనును- ఘనముగ స్వర్గలోకమునకు.

ముందిమీనాళ్ - వర్నమట్టు.

అనిచెప్పినారదులు జనెను నిజేచ్ఛగాను । మనుజేశ్వరుండు పుత్రిర్ । గనియిట్లుబల్కెనపుడుర్ ॥ వినుమాయువ్యంబు లేనివాని గోరనేలతల్లి । అనువుగవేరొక్కపతిని । మనమలరగగోరుమనిన ॥

జనకుని-గని-బల్కేనపుడు మనమున నొకపురుషునిగోరి వెనుకవానివ దలి యొకనియెంచునె పతివ్రతయౌతంద్రి ॥ గాననేను సత్యవంతుని । గానియొకనిగోరనిజము । పూనినాదుకర్తమెట్లుగానున్న నట్లుజరగు ॥

తంగమెవర్ణమట్టు.

నాశ్వాదేశానేతా - సత్యవదవుఃబువెతకి - సత్యావంతునాకు నూ - సావిత్రికి కళ్యాణముజేసేనూ రాజూ- కన్యాదానము జేసెనూ ॥ అత్తమామలిచ్చినసొత్తులు తంద్రికిచ్చి - అత్తమామలకిచి - నారచీరలిచ్చిరు చిత్తములరా - సావిత్రి కట్టెరు చిత్తములర । అత్తమామలకు భక్తియుక్తులుమీరా - సంతోషముగా సేవజేసెనూ - సావిత్రి - భర్తనుప్రేతిగానూ । భర్తనుదేవునిగ భావించి యల్లపుడు - పాతివ్రత్యపలిష్టాలచేసావిత్రి - ధాత్రిలో మెలగుచుండేకా సావిత్రి ।

ముందిదిమీరాళి - వర్ణమట్టు.

దినములెంచూచుండెనపుడు- వనరుగనారదులువేప్పిన- దినము వచ్చెననుచు వేగవనమునకూ బయలుదేరి ॥ అత్తమామలాజ్ఞనొన్ని - భర్తపుత్రున్ ప్రకారం - నత్తునెనుచు బయలుదేరిక - భర్తవెంబడించిదాను ॥ అడవిచేరి యిసుపురుడు - అంకుసింవ లరయుచుండ - కడునొచ్చెను - తలయటంచు కాంత కెరుగించెవిభుడు। కాలమృత్యునవచ్చెనంత - కంకణగట్టుకొని - చాలసావిత్రి కంట బడక - సలియు విభునికరముతనను ॥

యూకోడ్డుపట్టణం - వర్ణమట్టు.

తొడపైనుంచుకొని - యోగాముజేయ - యమ-దూతాలు దగ్గరజేరలేక - ఖండించవెరచుచు - ధర్మాత్మునకుదెల్ప - కాలా

సంహారా

సాశంబుతో కానచ్చె ॥ సత్యవంతుని ప్రాణముల్ను - దీసుకొని వేగ
శక్యంబు జపోవు - చుంకగాను - సత్యవంతుని - దేహంబు దాచి -
ధర్మము జేసి - సావిత్రి గదలెను - జముని వెంట ॥ ఆదిచూచియ
ముడు - యిదియేమియీచిత్రం - యముని వెంబడించి - యేలవ
చ్చేవు - త్యాదయేసుప్రాణంబులు - దప్పయొందు - వదమ కిగినో
సయు వెడలిపొమ్ము ॥ అత్తమామలకు - నేత్రంబులు లేక - ధా
త్రిలో కష్టము జెందెదరూ - నేత్రవరము - నడిగిసావిత్రి పొందితా
గాత్రముతో - వెల్లెనును వెంట ॥ నడిలరియ - యీస్థలముచ
కు - రారాదమ్మ - పరమపతివ్రతవే - పతినితప్ప - మరి వేరేవ మ
డుగు - మని చెప్పను పలోన - హర్షించి మెచ్చెనూ సావిత్రిని ॥ మా
మామకు - రాజ్యము ప్రేమతో నొసగుము - ధర్మప్రభో - కా
మితప్రదుడావు - మహానుభావుడవనుచుండ - సౌగాకయనుచు
బోవా ॥ వెంటనంటి రాగ సమవర్తిచూచి - నా వెంటరారాదు -
నివిభునితప్ప - తంటాలు పెట్టకు - ఏమడుగుము ఇచ్చెద - పతిత నో
బోవలె - వేగముగ ॥ జననిజనకులకు - ఘనముగ పుత్రుల - న
నుగదయచెయ్యా - వలెనుమీరూ - అనిఅడిగి సావిత్రిగొని - ఆ
మనుపదములపై - వనరుగసాష్టాంగ - మనుచు వాలెనే ॥ దీర్ఘ
సుమంగళీ - భవయనియముడు - దీవించిసావిత్రిని - లేపనా త్తి
వరముడుగుము ఇచ్చెద - నని చెప్పి కరుణతో - పరమసాధ్వియనుచు -
పొగడెనవుడు ॥

శంగ షే-వర్ణమెట్టు.

పతినియ్యమని వేడ । ఆడినిథ నవుడు । నీ-పతిని బ్రతికి
గొను సావిత్రి । శతిపుత్రులా । సిద్ధితో ॥ దీర్ఘసుమంగళివై ।
కీర్తిప్రతిష్ఠలచే । ధాత్రిలో వెల్గునీవూ । సావిత్రీ । భర్తలబాలివు
తల్లీ ॥ పరమసంతోషమున । పతిప్రాణమొత్తుకొని । పసువులెత్తు

కొనుచు । సావిత్రీ । పతిని తేవటే సెను ॥ ప్రాణేశ్వరి నేను । వనము న కలగంటి వినుము చెప్పెదాను । వనితకో । వింతైన । వృత్తాం తము ॥ అనవిని పాశేశ । విసునీ మతలి వంద్రముల్ । మనములచిం తింతాను । చేరె మనము సమంతు । చేరబోదాం ॥ అనిబల్కి వేగమున తనవిభుని గూడి వేడ్క । మసరుగ నిజ ఆశ్రమం చేరగా । ఘనముగ నచ్చోటనూ ॥ అత్తమామలకు । నేత్రముల్ గానరాగ । చిత్రం బిదేమి నేడు । మన నేత్రముల్ । కానవచ్చె ॥ యను మనుయిరువు ను । ఘనమైన బాలాచూపుల తనయుని యెదుర్కొనిరీ । వేగమున కోడలినీ కౌంగలించి ॥ యింతపొద్దేలపోయె । యెరుగించు । దని బల్క నంతయు తెలియచెప్పె । సావిత్రీ। అత్తమామా। కెంతయు మోదముగా ॥ కన్నదివిన్న దెల్ల । అన్ని చెల్పు । కోడలిజూచి। చి న్నారిముద్దూగుమ్మా । సావిత్రీ । కన్నతల్లీవమ్మా ॥ మమ్ము గన్నత ల్లివమ్మ । మాపాలిదైవముశివని । మామాను అత్తయును కోడ ల్ని । మురిపమున । ముద్దుగొనియు ॥ పుత్రభిక్షమడిగిం । పుణ్య శాలి వెనీవు । పూజ్యురాలవమ్మ । సావిత్రీయని । పొగడూచుండ గను ॥ పోయిన రాజ్యమెల్ల । పోయుంగ వచ్చి చేరెగ । బోయిచేరి వేడుకా । నిజరాజ్యం । బాయక పాలించిరీ ॥ తండ్రికినూర్గురుసు తులు । తనకునూర్గురుసుతుల పొందుగ। బతిసేసుగా సావిత్రీ। పొం గీ చెలంగెనుగ్గా ॥

ముందిమీనాళ్ - వర్ణమట్టు.

లెక్కలేనియుగములనూ - చక్కగ వెలిగేటితల్లీ - మక్కువ చేకొలుతమమ్మా - అక్కరతో వేడరమ్మా ॥ యింద్రాది దేవతులు ను పార్వతి మాహేశ్వరులును - చంద్రసూర్యకిన్నరులు - పరగ బ్రహ్మసరస్వతియు ॥ వరప్రదులౌ లక్ష్మీ విష్ణు - పరమప్రీతితో పతి పార్శ్వంబున - శ్రీలక్ష్మికి కరుణామీర - వరములొసంగిన

శిరా గో:

మంగళమేవర్ణమున్నా.

మరియు నాచంపాశిరోమణి - స్థిరముగానీకుమ్మి - శరణో నచి లకూమంజులా - సావిత్రీ - వరదాయకీయనగనూ ॥ శ్రీకరము గ కుమ్మి - చేరిపాడీయూన - శ్రీకంఠుమ్మాపార్వతీ - స్థిరముగ, మాంగళ్యాంబి చూపుచుండూ॥

ఇది శ్రీలక్ష్మీ విరచితంబగు సావిత్రీమహాదేవి
చరిత్రం కుమ్మిపాట సంపూర్ణం.
బ్రహ్మార్పణం.

శ్రీగురుభ్యోనమః.

శుభమస్తు - అవిఘ్నమస్తు.

శ్రీ వీ ర రా ఘ వ నా మ కీ ర్త న లు.

కీర్తన.—మంగళకైశికరాగం-వర్ణం.

దీనరక్షకనన్ను - కనికరించుమాతండ్రి - దేవాదిదేవాహరీ - నినునమ్మినాను భక్తితో ॥దీన॥ కామితార్థప్రద - నామొరాలకించు - పేరిమచే బ్రోవు - స్వామిపురాకేల ॥దీన॥ సాధురక్షకనా - బాధలణచుమవేగ - ఓదయానిధే - భూపతనందన ॥దీన॥ కనకవల్లిప్రేమిత - ఘనవీరరాఘవ - కరుణయుంచుము శౌరీ - మునివినిలక్ష్మినీ ॥దీన॥

కీర్తన.—నలుగుబెట్టేదానురారా-వర్ణం.

మొక్కితినీ పాదములకు - చక్కనీదేవా - యొక్కటజూచి నను నీవే - దిక్కురాఘవా ॥మొ॥ నిండువేడుకజనులవేలు - కుండలిశయనా - పాండురంగనినునమ్మితి - పరమపావనా ॥మొ॥ తిరుపుళ్లలో పవ్వళించిన - వీరరాఘవా- పరమపావనమైన- వాదాత్కర - నమ్మితివేగా ॥మొ॥ సకలలోకాధార - ఓ నాథుండుకా - చక్కగ బ్రోవుమలక్ష్మినిట - భక్తవత్సలా ॥మొక్క॥

కీర్తన.—చేడియతోడా-వర్ణం.

పరమపురుషనీ చర్యలువర్ణించనాతరమా - గిరుడ వాహన సరోజాక్ష - వీరారాఘవ కరుణించు ॥పర॥ జగతిపాలన జేసిన ఖగవాహన శ్రీపతీ - నగుమోమిటుల జూపనాగు - వరఘుడున్న నాత్పతి ॥పర॥ పంకజాక్ష శ్రీరమేశ - ఓంకారస్వరూపనా - సంకటములు లెక - బాపిబ్రోవు - శంకరనుతశ్రీహరీ ॥పరమ॥

కీర్తన.—వావావావా-మహానుభావనీ-వర్ణం.

నారాయణా । నమ్మినవారిని । కాచేనారా । కాఘణ్యావాగిరు డవు । కామితార్థములిచ్చేటిస్వామీ ॥నారా॥ భక్తజనులహృదయము కోనంచి । భుక్తిముక్తినయ । చేసెడివాడవు - సత్యస్వరూపిపశౌరీ । శ్రీరంగా । లక్ష్మినిబ్రోచేటి ॥నారా॥ వేదుకొంటిని పదపద్మములను వీడకుంటి । వరమియ్యవె । నేడభోదుఖ్యా నీవు । నాహృదయపీఠమా । నమరింపుంచు ॥నారా॥

కీర్తన.—నన్నుబ్రోవరా-వర్ణం.

వీరరాఘవా । వేరెవరులేరుకావ ॥వీర॥ పాండవపక్ష । దుష్టాపనశిక్ష । శిష్టానంరక్ష । పుండరీకాక్ష శ్రీవత్స । పండరీనాథనీయండ జేరితికావు ॥వీర॥ భావమందున భక్తితోడలచేవనిన్ను । భావ

పాపసంహారా గోపాలబాల - శ్రీపత్లివాప - భానుజాష్ఠుంధరభక్త జనమందార - శ్రీపీ సుకుమార - శ్రీధరగిరిధర ॥వీర॥ పంకజనాభం - పాలించు లక్ష్మి నిదే ॥పంక॥ సంకటమారణా వెంకటరమణా - యింకనీదయరాదే వేదాంతపంవేద్య ॥వీరరా॥

కీర్తన.—వరములిచ్చిబ్రోవవమ్మ-వర్ణం.

వీరరాఘవ । వేడుకొంటివరములియ్యర । ధారుణియందువేరే వేల్పులేరువెతికినా ॥వీర॥ కనకవల్లిప్రాణనాథా । కనికరించుమా। వెనుకదియ్యకు నన్ను బ్రోవ । కనకసుచేలా ॥వీర॥ చక్కడవైదైవమనుచు । నిక్కముగాను । అక్కరతో వేడితినిర। చక్కగబ్రోవరా॥ వీర॥ ధరనుసూత్రధారివైన వీరరాఘవ । కరుణచె శ్రీలక్ష్మిగావరా । కామితప్రదా ॥వీరరాఘవ॥

కీర్తన.—రాజీవముఖ రావె-వర్ణం.

పంకజదళనేత్ర - నినుగనిన సంకటములుబాసి - చాలాసుఖంతురు ॥పం॥ చేరితినీకుపాదార విందములుకద - వేరుదిక్కుమరి లేదు నాకెవ్వరు - వీరరాఘవా - నినుకోరితిదేవా - నాపైకరుణ వునచావా పరిపరివిధముల - ప్రార్థించివేడెద ॥పంక॥ నెరనమ్మితినిశౌరి - మరునకన్నేపుడు - నెనరుంచి కరుణించు - వరముయాకర - వరములియ్యర - నీశరణుజొచ్చితి - మరివెరువవలదనుచు వరదా - భయముబాసి వనజానాభుడబ్రోవు ॥పంక॥ జనని కనకవల్లి జనకుడవీవు నాకు - కనికరించుముస్వామి - మానిచేకొనివేగ - వనజలోచనా - శ్రీహోబాదినకర వంశ - హరిమనుజపాలా - మీరితినేయను బ్రోవను - తామసమేలను ॥పంక॥

కీర్తన.—ఏను బేగ త్తి-వర్ణం.

తామసమేలరా - స్వామిబ్రోవరా - ప్రేమారకను నీకుహి

మలను యెల్లపుడు దలచెదనూ ॥తామ॥ చేంబలుభ్రమువర్ - వై స్వ
వీరరాఘవా - మరినేరకానే చేసిన - దురితంబెదం గొట్టుమూ ॥తా॥
పురుషోత్తమనన్నుబో్రీవ - అరమర లేటికి - పరమ మూకర నీకు శ
రణు శరణిదో ॥తామ॥ ప్రణవస్వరూప - పరబ్రహ్మస్వరూపా - గ
ణుతింపగ - అణువై మహత్తై గాన్పింతువుదే ॥తామ॥

కీర్తన.—గౌరీపన్నీరుచల్లరే-వర్ణం.

కాంతాకగణించరాదా - చింతనంతము జేసి - కాపురము గా
సత్యస్వరూపమై నిత్యమై వెలిగేతల్లి - సర్వాంతర్యామియైన హరి
తోకూడి ॥కాంత॥ బంగారుతల్లి రంగనాయకినిన్ను పొంగుచు సేవి
న - శ్రీరంగనిరాణివైన ॥కాంత॥ చెంగావిచీరగట్టి శృంగారము
ప్ప మరిని చెంగుల్ జార - గామోహనాంగిరో - లక్ష్మి ॥కాంత॥

కీర్తన.—కరికనల్-వెళాదోంగుం-వర్ణం.

రంగనాయకునిరాణి - పొంగిపోతిమది ॥రంగా॥ మంగళాంగి
యైన - శృంగారవల్లితల్లి - సుమంగళతనమిచ్చి - సుందరిన బ్రో
వు ॥రం॥ పన్నీరుచేతవి - పాదపద్మములుగడిగి - స్వర్ణపుష్పములన్
ఘనధూపాదీపములన్ - మనమలరప్రార్థింతు ॥రం॥ పంచభక్ష్యా
రమాన్నంబుల్ - షడ్రుచులతో గైకొను మిదె - హేమచ్ఛనవిడమం
దుకో పచ్చకర్పూరారతి - అచ్యుతునిసతి యందుకో ॥రంగ॥

కీర్తన.—నరహరినంబిదే-వర్ణం.

మనసు తెలుసుకోనా - మహిమలిట్లు చేసెదా - నామనసు తె
లుసుకోనా ॥ మహానుభావా నీమహిమ తెలియనాతరమా ॥మనసు॥
కుక్షినిలోకంబులిడి - రక్షణజేసేటిదాతా - పక్షివాహన సుహా
లక్ష్మినిడి వేడుకగా ॥మన॥ సృష్టికర్తవైనవేవు - సృష్టిమాష్టాల పో
శిష్టజన సేవితనా - కష్టము బాపేవార ॥మన॥ కనకవల్లినాయక - కని

కరమింత్రైసపేదా - అసఘూత్మాలక్ష్మిమొరల్ - వినరాలేదేసీకు ॥ మనసు॥

కీర్తన.—కోపమేలనే-వర్ణం.

కోపమేటికే తల్లి । పాపహారిణి దేవి ॥కోప॥ దాపునజేర్చునా । పాపంబులణచి । నీపాదమూలిపట్టు కాపాడుమమ్మా ॥కోప॥ శ్రీల క్ష్మినాపై చాలదయాయుంచు । పాలకసలి పుత్రికనన్నేలుము స న్నుతాంగి ॥కోప॥ జ్ఞానదాయినీ । కనకవల్లితాయీ । పూనికచేల క్ష్మిని । కనికరించికావుము ॥కోప॥

కీర్తన.—కాత్తారుళ్ వాయి-వర్ణం.

అత్తారున్ పన్నీరున్ పున్గున్ చెందనమందున్ జేర్చిబాగా- చిత్రమైన మెత్తామీద - జేరిశౌరి అల దేన్ ॥అత్తా॥ కర్పూరా వీడెములిచ్చే - కామినీ - వీరరాఘవునకు - కనకవల్లివంతలు గారవమును మీరవరమందునజేర్చె - వయ్యారంబుగాను - ము రిపముతోడ మోహనాకారుడుశౌరి ॥అత్తా॥ వేణునాదము కృష్ణు డూదెనూ - అందముమీరయమునాదనుండూ - డెందముపొంగా సుందరాంగితోను - శృంగారసంగీత మంగళములుపాడ - పొం గుచునేలెను - లక్ష్మిరాఘవుడు శౌరి ॥అత్తా॥

కీర్తన.—నలుగీడవాగంస్వామి-వర్ణం.

దయలేకపోయెనా దేవా । దయలేకపోయెనుగా। ధర్మమూనా పై । పుట్టిననాటనుండి । పట్టిగామిక్కిలి । పట్టితినీపాదములను। గట్టిగాస్వామీ ॥దయ॥ నేనెమోచేదా . పంగా । యాదవాంబుని చూడాని । వాసిసులనాతోనూ । నాగుటికా ॥దయ॥ ఘనవీర రాఘవనాపై । కనికరముగమలను । వెనుకనీశేవదేమి । అనిశ ము లక్ష్మిపై ॥దయ॥

కీర్తన.—నట నారాయణ రాగం స్వామి వరదకుమ్మరిగ-వర్ణం.

వరదా వయ్యా యాచుటకు। మంచివానేరా। నీరాఘువాయీను భారమైతినా ॥వర॥ భక్తులందరూ నిన్ను బాధించియున్నారా। నైవేద్యపథములు। నీవు వెతుకబోతివా ॥వర॥ గోపికలా చేలము। లపహరించబోతివా। గోపాల। గోవులను మేపబోతివా ॥వర॥ చిరకాలసఖు కుచేలుని జూడబోతివా। వీరరాఘువా నన్ను। మరచిపోతివా ॥వరదా॥

కీర్తన.—ఎంగెవిపోనే-వర్ణం.

పంకజనాభా పరిపాలించు నన్ను। సంకటముల్ దీర్చు వేంకటరమణా ॥పం॥ యేడూకొండలవాడా వేడుకొంటి నిన్ను। చేకొని మంగతాయారు। కూడిన బ్రోవు దేవ ॥పం॥ పద్మావతీనాథా। పాండురంగా నీ। పాదాబ్జములను చేర్చు। పాపసంహారా నన్ను ॥పంక॥ పరమాత్మ కావుమా। పరతత్వమెరుగించి। పరమపురుష హరి ప్రహ్లాదరక్షకా ॥పంక॥

కీర్తన.—విరులూకో తాముర రె-వర్ణం.

శరణు శరణు దేవా। శరిగా చెపట్టి శ్రీశ వీరరాఘవ ॥శర॥ పల్లవాధరనీను। పాదాబ్జములిన్నా। కల్లలుగాను నాయుల్లమున నమ్మితి ॥శర॥ రామపరాకేల। స్వామి నన్ను బ్రోవవే। నామారూపములకు వేమారు మ్రొక్కితి ॥శర॥ పన్నగశాయి హరి ప్రసన్న బ్రోవు నన్ను। సన్నుత గాత్ర ఆపన్న। శరణ్య శంఖి ॥శర॥

కీర్తన.—రాజావా-నటరాజునీవా-వర్ణం.

నాథా రంగనాథా। నను బ్రోవరాదా। కరుణా లేదా నాపై ॥ పాదారవిందములే। ఆధారమని యున్న। ఆదరించ వేలా శ్రీధరా మాధవా ॥నాథా॥ లక్ష్మీమనోహర। అక్షయశుభకర పక్షి వాహన

యేరా - హితస్వరూప - మోహదాయకనన్ను - రక్షించు శ్రీ కుమారా - పక్షపాతమువలదు - శ్రీవత్స - వనమాలాధారా ॥నా॥ ఆదిమధ్యాంతరహిత - హే దయానిధే - సాధుచిత్తాబ్జవాసా - సర్వలోకాధారా - భేదమెంచబోకు - యాదవనందన - మోదము సంగుమా యాదినారాయణ ॥నాథా॥

కీర్తన.—కారుణ్యమయనిత్య-వర్ణం.

అంతరమందు । నేనెంత వేడిన । తండ్రీచింతాదీర్చవునాదు । యెంత వేడుదునిన్ను । పంతమేలనాతో । శ్రీకాంతానీవైన । జెప్పరాదా । అనంతునికి ॥అం॥ ద్రౌపతికక్షయ । వలువలొసంగిన। ధర్మిష్టీవివేకదా । శ్రీపతిధృవునికి । మోక్షపదవియిచ్చి । చేరిగజేంద్రుని । చేపట్టినస్వామీ ॥అం॥ అహల్యశాప । విమోచనజేసిన । అచ్యుత । ననుకావవా । ప్రహ్లాదునికి అభయమొసగి. దేవా ప్రజలాను । రక్షించే । నరశింహానినునే ॥అంతర॥

కీర్తన.—నలుగూరరారాసామి-వర్ణం.

మరియాదకాదుహరీ - మరిమరి వేడుచున్నా-మరి - కరుణాగల్గదేమి - కరిరాజరక్షణ ॥మరి॥ చిరకాలమాయ్యెనిన్ జేరివేడుచుండ - మరచితి వేమినన్ను - నరహరినమ్మియుండ ॥మరి॥ దానధర్మములుజేయా - ధనమునిండుగలేదు - గానముచేతనిన్ను - వర్ణనజేయుచుండ ॥మరి॥ తీర్థయాత్రాలుజేయా తేవను దేవాదేవా కీర్తనాలాతో నిన్ను పలుమాటుపిలువ ॥మరి॥

కీర్తన.—రారారారా-రఘురామునలుగు-వర్ణం.

జననీనామనవి । జనకుని కెరుగించి । ననుజేరదియ్యవే । కనకవల్లిక్రుప జననీ॥ లోకమాతవని । ఖ్యాతిజెందితివమ్మ । సాకేతపురీ తాజానకి । చెప్పుదా దేవల్లి ॥జననీ॥ కనికరముంచియు కనకవల్లి నాపై

ఘనమౌ గోపుత్రనాకు । కరుణాగలిగేటు జెప్ప ॥జన॥ చేరి దాగితిని చేకొనవలెగద । మారజనకుని చెంత । చేరి మోదముగల్గ ॥జన॥

కీర్తన.—పట్టణత్రితాళ్-వందాళ్డి-వర్ణం.

పండరివాసనీ - యండజేరీతీ - అండాండ పిండాండ బ్రహ్మాండనాయక ॥పం॥ సంసారాటవినన్ - ధ్వంసము చేయుచున్నది - హింసాపడనేరక - నిను నెరనమ్మితి ॥పం॥ మాయావిరహితమాధవ నను బ్రోవు - మంగళకాంశౌరీ నమ్మినే ॥పం॥ ఆపద్బాంధవ నీదావుకే రితి కాపాడిరక్షించు - శ్రీలక్ష్మిని ॥పం॥

కీర్తన.—పాండురకీర్తిధరా-వర్ణం.

నేరము లెంచకుమీ నరహరీ ॥నేర॥ పాపము లేని పాపములను జేసి - జేరితినీ చెంతిక - పరాత్పరా ॥నేర॥ దుష్టురాలనచునన్ను - ధ్రోయవలదు స్వామీ - కష్టము బాపేటి కృష్ణానాప్తై ॥నేర॥ పన్నగశయనా - పాపవిమోచన - క్రన్నన బ్రోవవయ్యా శ్రీలక్ష్మిని ॥నేర॥

కీర్తన.—దేవీప్యమాన-వర్ణం.

సీతాపతేనా సంచితా - పాలితా - హరితా - వేదరూప - విశ్వకర్త - అవతరించినా ॥సీతా॥ నీకన్న ప్రభువులెవ్వరీ- లోకమందు నా సాకేతపురీ - వాసవేగబ్రోచినా ॥సీతా॥ భక్తులయాపదలను । బారద్రోలియు - నిత్యానంద - మొసగుదువు - నిర్మలాత్మకా ॥సీ॥ హరి నిన్ను దలచని - నరజన్మమెందుకు - నారాయణా - నమ్మితి శ్రీలక్ష్మిపూజితా ॥సీతా॥

కీర్తన.—భోజనంతయ్యావారుంగో-వర్ణం.

వచ్చెమాదిన్ని కృష్ణుడూ । గోపికలందరుగొల్వగ శ్రీతిజా ॥వ॥ పూర్ణచంద్రుని బోలు మోముతో । తిన్ననిపదకల దివ్యదేహముతో న । తళతళమనిరొంటి । హారహారముల్ । వెలుగుచుండగ । వచ్చెం

కుచ్చులును । నిగనిగ మెరిసెడు నీలపుకొండెము [illegible] ధగధగ మెరిసె
టి దండలునిండుగ । కదలుచునుండె [illegible] । పలచని తెల
లచే మొలగజ్జెలును । మరకతములసరి మకరకంఠియును । వరుసము
త్యపు హారముల్ మెరయగ । ఘనపుష్పరాగ బాజిబంతులు । కన
కమయమగు కంఠహారముల్ । మణులుచెక్కిన ముక్తికహారము
ల్ । మాణిక్యమ్ముల మేల్ మేల్ సొమ్ములు । గోమేధికముల వుత్త
ర జంధ్యం । కమలాల్ చెక్కిన గాజుగొలుసులు । బంగారంబుల
వుంగరంబులు । శృంగారంబగు పాదసరములు । నవరత్నమ్ముచె జె
డబంగారం । జవమణు లొప్పదిగిన చెంపటీకాలు । సొంపగు అణి
ముత్యంపు పోగులు । కెంపురవలతో జంపుల జుమికీలు । అచ్చ
మైనబహు పచ్చలకొప్పె । హెచ్చుముత్యపు నెమలికుంచెయు -
వజ్రాలమర్చిన రెట్టబిళ్లలు । గజ్జలందెలు ఘలుఘల్ మ్రోయగ ।
మందహాసవదనారవిందముచె । నందనంపనుచు లక్ష్మినిజ[illegible]గ ॥వ॥

గద్య—ఇదిసద్గురువరుని యాజ్ఞానుధారిణియు
భక్తజన పాదారవింద మకరంద - పానా
సక్తచిత్తయగు శ్రీలక్ష్మియను
భక్తురాలిచే - రచియింప
బడిన శ్రీవీరరాఘవ
నామ కీర్తనలు
సంపూర్ణం.

కీర్తన.—శ్రీనివాసాదయానిధే శ్రితజనపోషా కృపానిధే॥ ర
క్షణచతుర - యతిజనపోషణ - విజ్ఞానప్రదవిభుధపాలనా ॥శ్రీని॥
పరమపావన పాపనివారణ - పరాత్పరా హరే - పరంధామస్థిరే ॥
శ్రీ నందనందనా - నాగసుశయనా - బృందారకగోవిందమురారే
శ్రీ కంసహారణా - కౌస్తుభధారణా - [illegible] శ్రీవనమాలా ధర॥

శ్రీని॥ భక్తపాలకా - భక్తదాయకా - భక్తచేకొలచెడి పన్నగశయనా ॥శ్రీని॥ గానమోహనా గరుడవాహనా - దీనావనదేదీప్యవిగ్రహా ॥శ్రీని॥ కరుణాసాగరా కటాక్షముంచర - హరిపదమాత్మానారసమ్మితిమది ॥శ్రీని॥ మకరకుండలా మణిమయభూషా - సకలాత్మక శేషాచలనిలయా ॥శ్రీనివాసా॥

కీర్తన.—శ్రీవెంకటాచలపతీ - ననుబ్రోవర శ్రీపతీ - భావంబునందున పలుమారు ప్రార్థింతు ॥శ్రీ॥ ఆపదోద్ధారక - అఖిలజగద్రక్షకా పాదనీకంటె ఘనులెవ్వరున్నారు ॥శ్రీ॥ కరుణతో గజరాజు శ్రమబాపి మకరిని - శిరము ద్రుంచి భక్తవరులను బ్రోచిన ॥శ్రీ॥ మత్స్యావతారమై మచ్చు - సోమకు ద్రుంచి - సొంపైన వేదములు తెచ్చి అజునకిచ్చిన ॥శ్రీ॥ కూర్మావతారమై కూర్మి వనధి ద్రచ్చి - నిశ్చలమగు సుధను నిర్జరాములకిచ్చిన ॥శ్రీ॥ వరాహావతారమై వసుధ జాపగజుట్టి - హిరణ్యాక్షుని - ధరగూలనేసిన ॥శ్రీ॥ పరమభక్తుడైన ప్రహ్లాదు బాధించు - హిరణ్యకశిపుని - హింసించి ద్రుంచిన ॥శ్రీ॥ అమరేంద్రునకు రాజ్యమమరింప బలిబూని - క్రమమున మొప్ప జరిపి పాతాళమిచ్చిన ॥శ్రీ॥ పరశురామనామ పరంధామమూర్తివై ధరణీసురులకు భూదానమొసంగిన ॥శ్రీ॥ దశరథసుతుడవై - దశకంఠు నెగబార్చి - వసుధ హాయక్షేమములు - వసగజేసితివి ॥శ్రీ॥ వసుధలో దేవకీవసుదేవునకుబుట్టి - పసులగాచి కంసుని - బరిమార్చితివి ॥శ్రీ॥ పరమభక్తులకెల్ల వరములొసంగుచు - పరిపాలించుచున్న - బౌద్ధావతారా ॥శ్రీ॥ వెంకటాచలధామ [illegible] బాపె - శంకరనుతహారీ - శౌరీపరాత్పర ॥శ్రీవెంక॥

[illegible]